

Sygn. akt V.2 Ka 133/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach

V Wydział Karny Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jacek Myśliwiec

Sędziowie: SR (del.) Katarzyna Gozdawa-Grajewska

SO Sławomir Klekocki (spr.)

Protokolant: Anna Mańka

w obecności Wandy Ostrowskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 1 czerwca 2015 r.

sprawy: **G. P.,**

syna T. i W.,

ur. (...) w G.,

oskarżonego o przestępstwo z art. 178a § 4 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Raciborzu

z dnia 11 grudnia 2014r. sygn. akt II K 669/14

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- uchyla zawarte w punkcie 2 i 3 rozstrzygnięcia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności oraz karze grzywny;

- w punkcie 7 ustala wysokość opłaty za I instancję na kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt V. 2 Ka 133/15

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Raciborzu wyrokiem z dnia 11 grudnia 2014r, sygn. akt II K 669/14 uznał oskarżonego G. P. za winnego tego, że w dniu 13 sierpnia 2014 roku na ul. (...) II w miejscowości N. znajdując się w stanie nietrzeźwości

(0,82 mg/l) prowadził samochód osobowy marki V. o nr rej. (...) w ruchu lądowym przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazany za przestępstwo z art. 178a §1 kk oraz w czasie obowiązywania orzeczonego przez Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych sygn. akt VI K 1410/10 obowiązującego przez okres 2 lat od 26 kwietnia 2014r. do 26 kwietnia 2016r., tj. czynu z art. 178a 4 kk i za to na podstawie tego przepisu skazał go na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 69 §1 i 2 kk i art. 70 §1 pkt 1 kk Sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności ustalając okres próby na 3 lata.

Na podstawie art. 71 §1 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego karę grzywny w ilości 80 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych.

Na podstawie art. 42 §2 kk oraz art. 43 §3 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego tytułem środka karnego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres wynoszący 3 lata oraz zobowiązał go do zwrotu posiadanego prawa jazdy do właściwego miejscowo starostwa powiatowego w terminie 7 dni od daty uprawomocnienia się orzeczenia.

Na podstawie art. 63 §1 kk na poczet orzeczonej kary grzywny Sąd zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 13 sierpnia 2014 roku, przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dziennym stawkom grzywny.

Na podstawie art. 49 §2 kk Sąd orzekł świadczenie pieniężne w kwocie 200 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Na podstawie art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w postaci wydatków w wysokości 70 złotych i obciążył go opłatą w kwocie 280 złotych.

Oskarżyciel publiczny zaskarżył powyższy wyrok w części co do kary na niekorzyść oskarżonego i zarzucił:

1. rażąco niewspółmierność kary orzeczonej wobec oskarżonego G. P. w wymiarze 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary, podczas gdy ustalony stan faktyczny jednoznacznie wskazuje, że wymiarzenie kary w dolnej granicy ustawowego zagrożenia oraz zastosowanie dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary jest nieadekwatne do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu, jak również powoduje, że kara nie spełnia celów w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej,

2. obrazę prawa materialnego, a to art. 69 §4 kk, poprzez jego niezastosowanie podczas, gdy w przypadku zawieszenia wykonania kary za przestępstwo z art. 178a §4 kk przepis ten stanowi dodatkową przesłankę warunkowego zawieszenia wykonania kary, uzależniając jego zastosowanie od wystąpienia szczególnie uzasadnionych wypadków.

Podnosząc powyższe zarzuty skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku Sądu Rejonowego w Raciborzu poprzez:

- w punkcie 1 wymiarzenie oskarżonemu kary 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności,
- uchylenie punktu 2 wyroku w zakresie warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności,
- uchylenie punktu 3 wyroku w przedmiocie orzeczenia kary grzywny na podstawie art. 71 §1 kk,
- w punkcie 5 dokonanie zmiany zaliczenia oskarżonemu okresu rzeczywistego pozbawienia wolności i zaliczenia okresu zatrzymania na poczet kary pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

apelacja oskarżyciela publicznego częściowo zasługiwała na uwzględnienie i dlatego konieczne stało się dokonanie zmiany zaskarżonego wyroku.

Bez wątplenia wina oskarżonego w niniejszej sprawie nie budzi wątpliwości i w tej części twierdzenia Sądu Rejonowego są zasadne. Zgodzić się jednak należy z oskarżycielem publicznym w kwestii zarzutów odnośnie orzeczonej kary.

Jak słusznie wskazuje skarżący mając na uwadze przepis art. 53 kk, Sąd Rejonowy wyciągnął nieprawidłowe wnioski z dokonanych ustaleń i wymierzona kara z warunkowym zawieszeniem jej wykonania nie spełni swoich celów zwłaszcza z zakresu prewencji indywidualnej. Nadto Sąd Rejonowy pominął treść przepisu art. 69 §4 kk, zgodnie z którym wobec sprawcy przestępstwa określonego w art. 178a § 4 kk sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności w szczególnie uzasadnionych wypadkach.

Zdaniem Sądu Okręgowego w niniejszej sprawie wobec oskarżonego nie zachodziły takie szczególne okoliczności uzasadniające odroczenie kary pozbawienia wolności.

Nie sposób zgodzić się z argumentacją Sądu Rejonowego, która legła u podstaw wymierzenia kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Jako okoliczności łagodzące przy wymiarze kary Sąd Rejonowy wskazał poruszanie się oskarżonego w stanie nietrzeźwości w mocy, szczere przyznanie się oskarżonego do winy, niewysokie stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu jego tendencja spadkową oraz fakt, iż wprawdzie oskarżony był skazany za przestępstwo z art. 178a §1 kk jednak czynu tego dopuścił się ponad 4 lata temu.

Z argumentacją tą nie sposób się zgodzić. Oskarżony, mimo posiadanego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, przyjechał swoim samochodem z R. do K. do baru piwnego, rozpoczął tam spożywanie alkoholu, a następnie po wypiciu około 0.5 litra wódki, zdecydował się na prowadzenie pojazdu mechanicznego i zabrał jeszcze ze sobą pasażerów. Dlatego też twierdzenie Sądu, iż poruszając się w godzinach nocnych nie stwarzał takiego zagrożenia, jest co najmniej dziwne, albowiem wioząc pasażerów stwarzał dla nich zagrożenie, albowiem w razie ewentualnego wypadku mogli oni doznać poważnych obrażeń ciała.

Co do kwestii przyznania się oskarżonego do winy, wskazać należy, iż w sytuacji, gdy oskarżony został złapany na gorącym uczynku, trudno uznać, iż w tej sytuacji przyznanie się do winy może stanowić okoliczność łagodzącą. Zgodzić się zatem należy ze skarżącym również w tej kwestii.

Nie sposób również zgodzić się z twierdzeniem Sądu, jakoby okolicznością łagodzącą miało być niewysokie stężenie alkoholu w wydychanym przez oskarżonego powietrzu i jego tendencja spadkowa. Trudno przyjąć, by wynika 0,82 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu był niski w sytuacji, jak słusznie wskazał skarżący, gdy wynik ten jest ponad trzykrotnie wyższy od granicy przyjętej dla wypełnienia znamion z art. 178a §1 kk i jednocześnie ośmiokrotnie wyższy od dozwolonego stężenia alkoholu w trakcie prowadzenia pojazdu mechanicznego.

Należy również mieć na uwadze wielokrotną karalność oskarżonego. Wskazać należy, iż G. P. był siedmiokrotnie karany, w tym raz za przestępstwo z art. 178a §1 kk. Okoliczność ta nie powinna pozostawać bez znaczenia przy wymiarze kary, a fakt popełnienia czynu z art. 178a §1 kk ponad cztery lata temu, trudno uznać za okoliczność łagodzącą.

Z tych też względów mając na uwadze powyższe okoliczności apelacja Prokuratora zasługiwała częściowo na uwzględnienie poprzez uchylenie rozstrzygnięć zawartych w pkt 2 i 3 wyroku Sądu Rejonowego dotyczących warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności oraz dotyczących kary grzywny. Jednocześnie Sąd Okręgowy uznał, iż kara bezwzględna 6 miesięcy pozbawienia wolności będzie adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu i spełni swoje cele zarówno w zakresie prewencji indywidualnej jak i generalnej. Orzeczenie kary pozbawienia wolności w wymiarze wskazanym przez oskarżyciela publicznego, tj. w wymiarze 1 roku i 4 miesięcy, byłoby zdaniem Sądu karą nadmiernie surową.

W konsekwencji zmiany w w/w zakresie konieczne było dokonanie zmiany w pkt 7 poprzez ustalenie wysokości opłaty za I instancję na kwotę 120 złotych. W pozostałym zakresie należało zaskarżony wyrok utrzymać w mocy. Sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.